

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

8 NİSAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/15 No: 658
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

ISSN 1307-7619

GÜNDEME
UYANIYORUM

UYANINCA KÂBUSLAR
BİTMİYÖ MÜYDÜ YA?!!!

evde 3.hafta
Korona günleri emrah ablak

her şey olur

İNFAZ YASASI

Komisyon'dan geçti,
mecliste görüşülüyor...

TAHLİYE TABLOSU	SERBEST KALAN ÇETE LİDERİ	176
12 NİSAN 2020	DOLANDIRICI	883
	KADIN KATILI	5421
	GAZETECİ	0
	SİYASETÇİ	0

BUGÜNKÜ
TABLOMUZ
BU ŞEKİLDE!

Artık market
soyanların
maske takması
gerekecek!

Sokakta sopalarla
gençleri öldürenlerin
sosyal mesafeye uyması
zorunlu olacak!

İzinli olduğuna dair
belge gösterenler
sokakta rahatça
dolaşabilecek!

Kadına şiddetten
hüküm giyenler
eve dönüp
karantinede
kalacak!

UZAKTAN
İNFAZ
BAŞLIYOR

BİTÜVİT
ATTIM
BU SAYFA
AÇILDI!

BLING!

KONFERANSA
MI BAĞLANDIM?

Hayri

TC Ertan

Seyda C

NOLUYO
YA?

İnfaiz Memuru

SESSİZ
OLUN,
YOKLAMA
ALİYORUZ!

CEZAEVLERİ HÂLÂ
DOLU, Bİ SÜRE BURDAN
İDARE EDİCEZ...

TİVİT ATANLAR
SOLA, VİDYO ÇEKENLER
SAĞA GEÇSİN!

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

**MUKAVEMET
MUKAVEMET
MUKAVEMET**

Geçen haftanın özeti: Selim Derman, toplum içinde varlık gösteremeyen, tek bir dostu olmayan, fiziken olduğu kadar ruhen de zayıf ve üstelik astım hastalığından mustarip bir insandır. Aynı dairede çalıştığı platonik aşkı Seniha Hanım'a bir türlü açılmamanın verdiği kederle savaşıırken, dünyada yaklaşık 2 milyon insanın hayatına mal olacak Asya gribinin hızla yayılmaya başlaması da çaresizliğine çaresizlik eklemiştir. Selim Derman, bu bahtsız günlerde bir gazetede, Hindistan'ın Hayrabad bölgesinde Asya gribine yakalanmış hastaların canlı sardalya balığı yutarak şifa bulduğu, bu balığı yutmanın insanın direncini artırdığı haberini okur. Her ne kadar tereddütleri olsa da canlı sardalya yutmak Selim'e bir çıkış yolu olarak görünür. O günlerde günlüğüne şunları yazıyor zavallı Selim: "Ara ara mide bulantıları yaşasam da, her gün düzenli sardalya yutmak beni tamamen değiştirdi, kendimi ruhen de çok sıhhatli hissediyorum. Biricik aşkım Seniha Hanım'a açılmak için artık hazır olduğumu düşünüyorum." Fakat ne yazık ki işler istediği gibi gitmez. Dairenin tuvaletinde şifa niyetine sardalya yuttuğu bir sabah, Seniha Hanım'a açılmak isterken aniden kusmaya başlar. Henüz canlılığını kaybetmemiş sardalya, Seniha Hanım'ın masasında oynamaya devam ederken telaşa kapılarak balığı kaptığı gibi kaçır. Utancından günlerce işe uğrayamaz...

10 ocak 1958

Nihayet daireye geri döndüm. Müdür vekiline durumumu ağır bir hastalık üzerinden izah edince işten atılmaktan kurtuldum. Benim gibi çalışan bir memuru gözden çıkarmak işlerine gelmedi tabi. Seniha adeta benden kaçıyor. İstifra ederken ağzından canlı sardalya çıkaran bir adamdan kaçmasını ferasetle karşılıyorum. Aşkımı içime gömerek kendimi işlerime verdim. Elbette dünya Seniha'dan ibaret değil. Şu yaşadığımız Asya gribi felaketi karşısında bir insanın aşkı ne kadar önemli olabilir. İnsan hayatı karşısında aşk zaruri değildir. Geçiniz efendim!

12 ocak

Seniha aklımdan çıkmıyor! Kendisine sardalyayı sırf onun aşkından yuttuğumu söylemek arzusuyla dopdoluyum. Ona mektup yazmak ve durumu izah etmekten başka çare bulamıyorum. Şu kısa ömrümüzde tutkularımızı haykırmayacaksak ne uğruna yaşıyoruz?

Son gelen havadislerle bakılırsa, Fransız tıp otoritelerine göre, Asya gribine şimdi yakalanmak daha iyiymiş, zira iki ay sonra bu musibet daha tehlikeli olabilir. Bu durumda belki de çok az vaktimiz kaldı. Mutlak surette Seniha'ya açılmam gerekiyor. Bende de bir belge olarak kalsın diye mektubumun aynısını bu günlüğe de not düşüyorum. Mektubum şöyle: Seniha hanım, sardelya faciası sonrası benden kaçmanızı anlıyorum. Fakat ben o balığı sizin için, size duyduğum aşk yüzünden yuttum. Hesapta sardelya benim mukavemetimi artıracak, böylelikle size sağlıklı bir erkek olarak duygularımı açabilecektim. Olmadı. Balık bana iyi gelmediği gibi sizi de benden tümüyle uzaklaştırdı. Fakat size şunu sormak isterim: Aşk için balık yutan bir erkek neden garipseniyor? Bu balık, aşkımın büyüklüğüne delalet değil mi? Sorarım size hangi erkek böyle bir şey yapar? Hemen cevap vermenizi beklemiyorum. Fakat biliniz ki, o gün masanızda oynayan bir balık değil, benim can çekişen yüreğimdir. Sardelya çoktan öldü, ama can çekişen bi-çare yüreğim hâlâ sizin için çarpıyor.

Kederliniz Selim

13 ocak

Mektubu cebime koyarak daireye gittiğimde masamda ölü bir sardelya balığı buldum. Etrafı şöyle bir kolaşan ettiğimde dairenin haşarıları Sacit ve Enver'i uzaktan kıs kıs gülerlerken gördüm. Mendebur herifler! Aylaklar! Kitiptiyozlar! Epey öfkelenmememe rağmen bir şey söylemedim. Seniha Hanım olmasa o sardelyayı yedirirdim ben onlara! Bütün gün hayhuyla geçmesine rağmen mektubu verecek uygun bir an bulamadım. İş çıkışı cesaretimi toplayıp Seniha Hanım'ın peşine düştüm. Epey bir süre uzaktan takip ettim nazeninimi. Gayem, münasip bir an kollayıp ufak bir hoşbeşin ardından mektubu taktim etmekte. Kalenderhane Camii civarında adımlarımı sıklaştırıp mektubu çıkarmak üzere elimi cebime attığımda yaşadığım civık bir hisle aklım başımdan uçtu. Ah Selim! İstifra ettiğin gün, Seniha Hanım'ın önünde oynayan sardelyayı kapıp telaşa kaçtığını, kaçarken de hayvanı cebine attığını nasıl da unuttun! Meğer zat-ı alileri, o günden beri cebimdeymiş de aşk ile yazdığım mektubuma sürtünür durmuş. Allah'tan Senia Hanım beni fark etmedi, derhal dönüp evin yolunu tuttu. Ah sardelya ne işler açtın başıma! Eve vardığımda cebimden çıkardığım sardelya bulamacını atmaya gönlüm elvermedi. Civımsı sardelyaya bakarken, aşk hapsinde cılka dönmüş ruhumun silüetini gördüm adeta. Epey bir ağladım, sonra da gidip onu bahçeye gömdüm.

14 ocak

Sardelya ile ilişigimi tamamen kestiğim şu günlerde, aldığım yeni bir havadis beni bir hayli keyiflendirdi. Meğer eşek sütü bir mucize

imiş! Kleopatra zamanından beri faydaları bilinen eşek sütü, kanser ve astım illetlerinin tedavisinde oldukça etkili olduğu gibi, Asya gribi gibi salgın hastalıklarda da mukavemet verici bir etkiye sahipmiş. Bir diğer etkisi de seksüel icraatta bir hayli iş bitirici olmasımı. Yahü bir taşla kaç kuş! Oh oh, vallahi çok iyi...

14 ocak - akşam

Tam güzel havadisler almışken bugün daireden eve döndüğümde feci bir olayla karşılaştım. Sürekli evin bahçesine dadanan sırnaşık bir kedi sardelyanın mezarını tarumar ediyordu. Kedi, mezarı deşerlerken sanki aziz hatıramı tırmalıyor ve şimdilik gömdüğüm aşkımı sonsuza dek yok ediyormuş gibi bir hisse kapıldım. Bir an kan bey-nime sıçradı. Kendisini sopayla kovaladım, kaçıp duvarın üzerinden beni seyretmeye başlayınca (aklıncı benim gitmemi bekliyordu) attığım taş kalçasına denk geldi. O an sıkıntıları dağılıverdi. Bu sırnaşık kedinin nezdinde adeta Sacit ve Enver'i de haklıyormuşum gibi bir hisse kapıldım. Oh olsun!

15 ocak

Eyvah! Eyvah! Eyvah! Meğer Seniha Hanım uslanmaz bir kedi severmiş. Sırnaşık Enver ile kedi meselelerinden konuşurlarken, şöyle bir kulak misafiri olunca işittiklerim beni telaşa sevk etti. Şöyle diyordu Seniha Hanım: "Kediyi sevmeyeni ben de sevmem. Onlar için canımı bile veririm." Eyvah! Eyvah! Eyvah! Daireden eve döndüğümde aksi gibi yine aynı kediyi karşılaştım. Beni görünce sanki bütün acı hatıraları benimle ilgiliymiş gibi bir tıslama, bir dikleniş, bir kabarma... Bahçeye bir tas süt koyarak gönlünü almaya çalıştım, ama nafile...

Bütün gece uyuyamadım. Kediyi vicdansızca taşlamam acaba Seniha Hanım'ın kulağına gidebilir mi? Düşünelim bakalım. Olası bir izdivaç halinde, Seniha Hanım, bu sürekli ortalarda dolanan kedinin bana olan davranışlarından çıkardığı bir hissiyatla, söz konusu kediyi aramda hoş olmayan bir münasebet geçtiği neticesine varabilir mi? Ve yahut benim kediyi olan çirkin münasebetimi gören birileri bu nahoş olayı kendisine aktarabilir mi? Mesela, komşular bize misafirlige gelmiş olsun. Hoş sohbetlerin arasında kedi bahçeye girdiğinde, aniden anıları tazelenen misafirlerden biri, "Efendim, eşiniz zamanında şu hayvancaza neler çektiydi bir bilseniz?" diye konu açabilir mi? Sorular... Sorular... Seniha Hanım'la bir izdivaç hali olacaksa, sürekli etrafa dolaşan bu kediden kurtulmalıyım belki de. Balığın yanına gömerim olur biter. Aşkımı yıkıma uğratacak hiçbir canlıya tahammülüm yok! Bu durumda, mukavemet için tez vakitte eşek sütü tedarik etmekte fayda var, zira bugünler bir hayli hareketli geçeceğe benzer...

nisan hakan

æ Merhaba.

æ Biraz önce kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Hayır bir de korona günlerinde niye geliyorsun. Sigigit ya, sigigit. Git lan. Manyak mıdır nedir ya. Lan normal zamanda ben senin gelmene gıcığım, bu zamanda sen, Halla Halla ya. Yemin ediyorum ya. Pis midir nedir. "Çabuk anlat çabuk git" dedim, "içeri geçme, kapıda dur, orada anlat" dedim. "Sen gittikten sonra da kireçleyeceğim o kapıyı" dedim. Hemen içeri geçti

ayı, koltuğa oturdu. Ayı ya ayı, yemin ediyorum ayı. "Geçen ay Fethiye'deydim" dedi. "Ee" dedim. "Zaten Fethiye'den bir döndüm, olaylar patladı" dedi. "Ee" dedim. "Çocukluğumdan beri bir hayalim var benim Alpay" dedi. "Allah Allah" dedim. "Nereye bağlayacaksın acaba" dedim. "Geçen ay Fethiye'deydin ve bir çocukluk hayalin var, öyle mi" dedim. "Öyle tabii" dedi. "Ee" dedim. "Ne ee'ymiş arkadaş" dedi. "E öyle" dedim. Anlatmaya başladı. Çocukluğundan beri en büyük hayali, yerde içi para dolu çanta bulmakmış, yanıyordu çocukluğundan beri yerde içi para dolu çanta bulmak için, ama yani öyle bir para ki, en az içinde sekiz yüz bin dolar var, dolar bir de, büyük para var yani, bulacakmış o çantayı ve hiç çalışmayacakmış, sadece faizini yiyecekmiş, gününü gün edecekmiş, her gün bu hayali kurmuş, herr-gün ama, sabah kalkmış bu hayali kurmuş, akşam yatmış bu hayali kurmuş, gündüzleri de bu hayali kurmuş hatta öğle vakitleri daha da bir çok yükselmiş bu hayale, biliyormuş, bir yerlerde o çanta bunu bekliyormuş, varmış o çanta ama neredeymiş, geçen ay da Fethiye'deymiş ya, araba kullanırken kavşakta yerde simsiyah bir çanta görmüş, tam hep hayal ettiği çantaymış o, oymuş işte yani, içi para dolu çanta oymuş, çanta tam yolun ortasına bir o yana bir yana savruluyormuş, yanından önünden arabalar geçtikçe öyle, kimse de farkında değilmiş çantanın, yolda yürüyen insanlara bakmış, çantayı gören yokmuş, arabaların sürücülerine bakmış, aynı şekilde, sadece kendisi görmüş o çantayı, ve inse arabadan, dursa öyle, alsa alırmış yani çantayı, duramamış ama, çünkü o anda çok hızlı düşünmüş, kesin kamera varmış, ve sahibi çantayı aramaya başladığında kabak gibi çıkacakmış eşgali, o olacaktı. Böyle uzun uzun anlattı, ve sonra da ekledi. "Hayalini kurduğum çanta yanlış yerde çıktı karşıma" dedi. "İçinin para dolu olduğunu nereden biliyorsun" dedim. İçinde "altı yüz elli bin dolar vardı, bu kadar da biliyorum" dedi. "Ee" dedim. "Ee'si mee'si yok Alpay, o çanta belki de bir otuz sene sonra çıkacak yine karşıma, o zaman da ben olur muyum, onu bilmem, olsam da o yaştan sonra pek bir işe yaramaz, o olur" dedi, gitti. Sustum. Benim de Fethiye'yle ilgili bir anım geldi sonra aklıma. Notunu aldım. Belki bir ara yazarım diye düşündüm çünkü o an. "Ee" dedim.

æ Şu hayatta bir de kim neyi kaldırabiliyorsa onu kaldırıyor galiba. Konuya da ne biçim giriş yaptım yalnız. Konu da yok ya pek aslında, neyse artık. Hazar, kendisi biliyorsunuz, üç buçuk ile dört yaş arasında bir insan. Ben Hazar'ı kaldırabiliyorum. Özlem de Hazar'ı kaldırabiliyor. Ben istersem Özlem'i de kaldırabiliyorum, istersem Hazar'ı da aynı anda kaldırabiliyorum. Neden, çünkü kaldırabiliyorum. Kaldırabildiğim için de kaldırıyorum. Kim kaldırabildiği bir şeyi kaldırmaz ki. Bence herkes kaldırabildiği ne varsa kaldırır. Naim Süleymanoğlu mesela, "ne kadar kaldırabilirim acaba" dedi, o kadar kaldırdı. Bu budur çünkü yani. E şimdi Hazar da görüyor tabii haliyle.

Ne görüyor. Bizim bir şeyleri kaldırdığımızı görüyor. Bizim bir şeyleri kaldırdığımızı görürse o da bir şeyleri kaldırmak istiyor. Ben onu kaldırabiliyorum diye o da beni kaldırmak istiyor, kaldıramıyor mesela, çılgin çıkıyor. Anlam da veremiyor: "Bu adam beni kaldırabiliyor, ben niye bu adamı kaldıramıyorum" diyor. Bu arada bana "Alpay" diyor, hoşuma gidiyor. Neyse, ne diyordum, kaldıramıyor yani. Kaldıramamayı da kaldıramıyor. Hadi kaldıramıyor tamam, bir de kaldıramamayı da kaldıramıyor, iyice bunalıma giriyor çocuk. Kaldırması lazım çünkü. Onun da bir şeyleri kaldırması lazım. Ve derken sorunu çözdü. Venüs'le Çiko'yu kaldırabileceğini anladı. Kedilerimiz. Önce Venüs'ü kaldırdı mesela. Venüs daha ağır. Venüs'ü kaldırabildiğini görünce Çiko'yu daha rahat kaldırabileceğini hemen anladı, sonra Çiko'yu da kaldırdı. Şimdi kedilere hiçbir şekilde rahat huzur vermiyor. Uykusundan alıp kedi kaldırmak ne demek. Bir süre böyle ama yani, yapacak bir şey yok. Çünkü kaldırmayı öğrendi. Kaldırmayı öğrenen herkes kaldırır. Bu budur.

æ O değil de Özlem'im Sergio Ramos sevgisine de ayrı gıcığım. Futbolcu var ya, Sergio, Ramos, hastası ya, hastası. Ne varsa bu Sergio Ramos'ta da bu kadar, hayret bir şey yani. Daha biraz önce televizyon verdi. Bunlar tuvalet kağıdı sektiriyorlar ya, onlarca futbolcudan sonra Sergio Ramos bir çıktı, yavşak her yerde de çıkıyor, sen de bir şeyden eksik kal di mi, terbiyesiz ya, neyse, Sergio Ramos bir çıktı, "ses kes" oldu bir anda evde, ağzı açık izliyor Sergio Ramos'u. Tuvalet kağıdı sektiren bir insana hayranlıkla bakıyor. Sonra da diyor ki, "kısaniyor musun?" Çılgin çıkacağım arkadaş ya, nesini kıskanacakmışım ben acaba Sergio Ramos'un, ben Koşuyolu'nda oturuyorum. Buradan Madrid'teki insanı da kıskanamayacağım yani. Hayret bir şey ya.

æ Hoşça kal.

CEM GÜVENTÜRK

PARÇALARIMI
TOPLAMAMA
YARDIM
ETTİN DİYE
...

...KENDİMİ BIRAKTIĞIMDA
BENİ TUTMADIĞINI UNUTMUYCAM.

DÜNYAYLA
BAŞBAŞA

KENDİMLE
BAŞBAŞA

İKİNA

YANI İKİMİZ DE BİLİYORUZ
SONU TABİ Kİ HAYAL KIRIKLIĞI
OLUCAK AMA, NE BİLİYİM
SEVGİLİ OLURSAK EĞLENİRİZ
GİBİ DE GELDİ, NE DERSİN?

Tarihe Tanıklık

Tarihe tanıklık ettiğimiz dönemlerden geçtiğimiz iddiası, hiçbir zaman bugünkü gibi gerçek olmadı. "Necip Türk basını" futbol maçlarından bakanlık genelgelerine her olaya

"tarihi" sıfatını yapıştırdığı için çok duyduk bu iddiayı: Zaten her yıl dört tane **asrın derbisi**, her ay iki **yılın maçı** ilan eden; dandik ticaret anlaşmalarını **asrın anlaşması!** manşetiyle sunan, adını duymadığımız bir ülkeye iki koli mal satan tüccarı **ithalat devi!** diye pazarlayan goygoycu gazetecilerimize kıyasla Mustafa Denizli'ye kafa atan amigo bile daha serinkanlı.

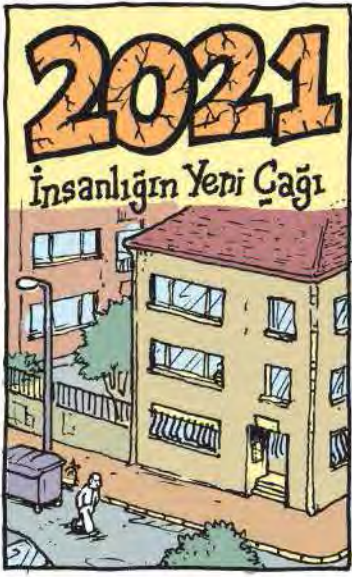
Ama bizim goygoycu gazetecilerimizin ilan ettiği **tarihi anlar** bir yana, kuşağımız gerçekten iki tarihi sürece tanıklık etti; daha gençlerimiz de tarihi bir sürece tanıklık ediyor. İlki, geçtiğimiz yüzyılın bitiydi. İki hafta önce yazdım: 20. yüzyıl, 89'da Berlin duvarının yıkılması ve 91'de Sovyetlerin dağılmasıyla son buldu. Devrin sonunu çıplak gözle izledik. Ardından, temelleri 70'lerde atılan, Reagan ve Thatcher'la billurlaşan **yeni dünya düzeni** başladı. Çoğumuzun içinde büyüdüğü için olağan bulduğu bu düzende öncelik sermayeyindi. Eskiden belki biraz da Sovyetler korkusundan bize verilen ya da kazandığımız haklar budandı. Çalışanların birlik olması engellendi, çalışanlara "**birlikte değil bireysel hareket ederlerse daha kârlı çıkacakları**" söylendi. Eh, iki sendikadan birinin, bir bok yapmadan zenginleşmesi de bu söylemi güçlendirdi. Ama ortadan kaldırılan sarı sendikalar değil, dürüst sendikacılar oldu. İngiltere'den İsrail'e, Arjantin'den Türkiye'ye vergilerimizle kurulan en kârlı işletmeler üç otuz paraya ve iştahla satıldı. Önce "**Devlet eğitim, sağlık ve güvenlik dışında iş yapmamalı!**" diyenler zamanla eğitimi, sağlığı, hatta güvenliği bile özelleştirmeye başladı.

Misal Amerika'da; fakirsenez okulunuz, bütçesini bölgede toplanan vergilerden aldığı payla oluşturduğu için, bütçesi yetersiz, öğretmeni az, imkanı kısıtlı. E bu şekilde burslu okuyabilen yüzde bire giremiyor, üniversite için de on binlerce dolar ödüyorsunuz ve diplomanızı da kimse ipekmiyor. Fakirsenez okuyamıyor, hastaneye gidemiyor hatta bütçe kısıtlamaları ve bilinçli politikalar nedeniyle güvenlik hizmeti bile alamıyorsunuz, sokaklarınızda çeteler kol geziyor.

İşte bu beklenen, hakkında önceden raporlar hazırlanan salgınla, **yeni dünya düzeninin** sırf bizi düzmediği; en zenginlerin hayatının bile, güvencesi ve sigortası olmayan bizim gibi fakirler yüzünden tehlikeye girebileceği ortaya çıktı. Sağlık sisteminin serbest piyasaya devrinin, insan hayatını açık artırmaya çıkarmak olduğu kabak gibi meydanda: Amerika'daki elli eyaletin valileri, e-bay'den sağlık malzemesi satın almak için birbirine karşı fiyat artırıyor.

20. yüzyılda eşitliği savunanlar, büyük bir gafletle yeni dünya düzenine uymaya çalışmış, bizimle bağlarını koparmıştı. Hatta en büyük özelleştirmeleri onlar yaptı, en büyük eşitsizliklere onlar yol açtı. Bizimle neredeyse hiç bağı kalmadı ama dünyanın her yerinde varız hâlâ. Ve bize AfD'sinden Trump'ına, Johnson'ından Orbán'ına yeni faşistler kucak açtı. Sorunlarımızın adresi olarak, o sorunlarla ilgisi olmayan mültecileri, göçmenleri, azınlıkları gösterdiler. Tabii eskiden eşitlikçi olanlar yanımıza yaklaşmasın diye, onları da. Şimdi, 20. yüzyılda eşitlik savunanların önüne, hatalarını tekrarlamamak için bir fırsat var ve muhtemelen de son fırsatları.

Yani sevgili kardeşlerim, **yeni dünya düzeni** denen devrin sonuna geldik. Bunun sürdürülebilir bir yanı kalmadı. Mesele bu yeni dönemde eşitlikçi bir özgürlük mü yoksa ayrımcı bir totaliterlik mi hâkim olacak. **Yine eskisi gibi olmaz mı?** Ha olsun diye ısrar ederler, ona bir şey diyemem. Ama eğitimsiz, çaresiz, güvencesiz bırakılmış ve mevsimlik işçiliğe mahkum edilmiş yığınların önünde; hiçbir özel güvenlik şirketinin maaşlı personelinin, kışlık sarayın muhafızlarından daha dirayetli olamayacağını da inşallah yaşayarak öğrenmeyi tercih etmezler. Şimdi bitirmezlerse, belki yarın, belki on yıl sonra olacak olan o.

Zekadan Kafası Yanmış Doktor HEKİMOĞLU!

Dahi doktor Ateş Hekimoğlu'nun morali acayip bozuktur. Çünkü son ameliyatında **bastonunu hastanın içinde unutmuştur**. "Haydar Dümen'in hediye ettiği hakiki Devrek bastonuydu" diye için için hayıflanmaktadır.

Hekimoğlu, hastaneye gelir ve Aysel hemşirenin yaptığı un kurabiyelerinden iki tane alır. Aysel, kurabiyelerin tepesine fındık yerine kafayı güzelleştiren Deligonjaljin drajelerinden koymuştur. Hekimoğlu bunları kahvesine banarak "Doktorlar" dizisini seyrederken, hastane yöneticisi İpek hisımla odaya dalar ve "Yeter artık Ateş, senin yüzünden **içimiz dışımız Kutsi oldu!**" diye bağırır. Drajelerin etkisindeki Hekimoğlu "Kutsi karnım acıktı, anneme kostüm!" diye yanıt verir. Asabiyetten saçları dikleşen İpek "Bir saat sonra Vahap Bey'le kantinde buluşacağız, sakın geç kalma" der ve yine hisımla çıkar.

Bu arada Aysel hemşireye yanık hademe, Hekimoğlu'nun bastonunu getirir. Meğerse Ateş, bastonu hastanın içinde değil, dışında unutmuştur. Bastonunu alır ve sevinçle viziteye çıkar.

Hekimoğlu'na yanında üvey annesiyle Yasemin Mavitük adlı tuhaf bir hasta gelmiştir. Yasemin, sürekli kaşınma halindedir. Ama kendisini değil, yanındakileri kaşımaktadır. Dardını anlatırken de üvey annesi Fikriye Hanım'ı kaşır. **Fikriye Hanım, sinir içindedir**, kaşınmaktan kolları, boynu yol yol olmuştur. Hekimoğlu'na "Gurban olayım şu galpsize bi derman bul doktor, öz gızım bana bu kadar dokunmadı, yandım dinime imanıma" der. Hekimoğlu, üvey anneyi dışarı çıkarır ve hastayla yalnız kalır.

Kapıyı kilitleyip odayı dışardan görünmez hale getiren Hekimoğlu, ceketini çıkarıp gömleğini sıyrır ve sırtını Yasemin'e bir güzel kaşır. İkisi de pek mesuttur. Ateş "Yalnız yaşamak zor, sırtını kaşıyacak kimsen olmuyo" der. Yasemin ""İstersen yerleşirim sana doktor bey" diye yanıt verir. "**0 kadar da diil!**" diyen Hekimoğlu, reçeteye barmaktan iki kedi yazar, "Bol bol kaşı onları, pek severler" demeyi ihmal etmeden kilidi açar ve odadan çıkar.

Kantinde hastanenin sahibi Vahap Bey ve İpek beklemektedir. Hekimoğlu, hususi olarak biraz geç gelir, **avucundaki bonibonları yutar** ve "Vahap Bey, güya hastane sizin ama odanız yok, hep başka yerlerde görüşüyoruz, bu ne iş" der. İpek "Şakanın sırası değil Ateş, durum ciddi" diyerek ikaz eder.

Vaziyet hakikaten kritiktir: Tıbbi Tanı Ünitesinde, Ateş Hekimoğlu'yla çalışan üç doktordan birinin işine son verilmesi gerekmektedir. Yoksa Vahap Bey, üçünü de çıkarıp yerlerine Mucize Doktor'dan Ali Vefa'yı transfer edecektir. "Size iki gün süre veriyorum, kararınızı verin" diyen patron, kafasını kolonyalı mendille siler ve uzaklaşır.

Açmaza düşen Hekimoğlu, hastanenin Binali Yıldırım'ı pozisyonundaki Orhan'ın odasına gider ve bu zor durumu anlatır. Orhan'la teati yapar, acaba işten kim çıkarılmalıdır? Orhan "Mehmet Ali'yi çıkaramayız, bitki toplayıp sıfırdan ilaç kaynatmayı biliyo şerefsiz" der. Ateş "Nişantaşı Emre de olmaz, gecenin istediğim saatinde arayıp **evime tantuni getirtiyorum**, yemek

sepetinden daha hızlı valla" der. Geriye, Hekimoğlu'na platonik ilgi duyan Zeynep kalmıştır. İkisi aynı anda "Ama onun da göğüs dekoltesi pek yaman" derler ve böylece problem, çözülmez.

0 esnada yeni bir vaka gelir. Yıldırım adlı hasta kendini Erkan Petekkaya sanmakta ve mütemadiyen sağa sola emirler vermektedir. Kendini ünlü sanmakla yetinmeyen Yıldırım, gördüğü herkesi de ünlü birine benzetmektedir. Bu yüzden de Hekimoğlu'nu görünce ilk tepkisi "**Anaaa, Müslüm Gürses!**" olur ve kendini jiletlemeye yeltenir. Orhan, elinden jileti zorla alır.

Hekimoğlu, Yıldırım'ı emara sokar ve orada unutar.

İki gün sonra Vahap Bey gelir ve kararı sorar. Hekimoğlu "Ünite olarak hep beraber ayrılıyoruz burdan ulan, seyyar hastane kurup kumpanya gibi diyar diyar dolaşcaz anasını satayım" der. Çok şaşırın Vahap, sendeleyerek düşer ve kırılır. İpek "**0 bir insan değil bibloydu**, bu sırrımı sadece ben biliyordum" der. Sevdalı hademe koşarak gelir ve Vahap Bey'i süpürür.

Bu arada Yıldırım, kendi çabasıyla emardan çıkmıştır. Yaşamaktadır fakat fazlasıyla ısınmıştır. Hekimoğlu "Beş-altı saat morgda uyusun, bişeyi kalmaz" der. İşin iyi tarafı hasta Erkan Petekkaya'dan vazgeçmiş, artık kendini Burak Özçivit sanmaya başlamıştır...

Mustafa Satıcı

Yeni sayılar bayilerde! ÇIKTI!

www.uykusuzdukk.com.tr

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

“uyanıyorum küstah sözcüklerle/ ey iki adımlık yerküre/ senin bütün arka bahçelerini gördüm ben!”
Nilgün Marmara

TIKIR TIKIR YÜKSELİRKEN RAKAMLAR

1959 yapımı “Hiroşima Sevgilim” filmi; (bambaşka, yeni, avangard, şiirsel bir sinema diliyle anlatır) ikinci dünya savaşının acılarını çok ağır bir şekilde yaşamış bir Fransız kadın, Hiroşima’daki müzeyi gezer; atom bombasının insanlara ettiklerinin korkunç, cehennemi izlerini, ürpertici kalıntıları görür. “Her şeyi gördüm Hiroşima’da, her şeyi...” der yanındaki; orada yeni tanıştığı Japon adama.

“Sen hiçbir şey görmedin Hiroşima’da.” der adam. Cevaben. O ünlü filmin çok ünlü cümlesi. Kafamda cınlıyor bugünlerde işte. “Hiçbir şey” görmedik mi acaba? Henüz.

Üst paragrafın “şom ağızlı/yılan dilli” cadımsı havası dağılsın; Bu; herşeyi yeniden yeniden, ovalaya ovalaya, döndüre döndüre yıkama/durulama günlerinde, kireç izlerinden arındırıp pırıl pırıl yaptığım kalın camdan yapılmış su kabını küçük balkona koydum. Güneş altında ışıltı ışıltı kristal gibi parlıyor. Akıl almaz bir rağbet gördü. Tıklım tıklım. Su içmeye gelen gelene. Pır pır kanat sesleri eksilmiyor. (ikisi havalanırken üçü konuyor)Yemekleri çok beğenilen bir teyze gibi; utangaç bir gizli gurur da ihtiva eden bir tebessümle kenardan kenardan seyrediyorum.Yeni açtığı mekân çok iş yapan bir mekân sahibi sevinç de yok değil.

Dünya güzeli zarif kumruların, güvercinlerin o büyüleyici etkisi serçeler gelir gelmez anlamını yitiriyor: (acımasız görecelik kuramı) Birden kabasaba, iri yarı, ham ahlata bir mahluka dönüşüyorlar. (Yürüyüşleri: “yambıl yumbul” muş meğer,--ne kadar büyükler--) Serçelerin o hoplaya hoplaya tıp tıp tıp kare biçimindeki cam kâsenin kenarına sıçrayıp suya eğilimleri. Orada, o cam köşede kurdıkları o hassas denge. O ayaklar, o gagalar... o uyum o ahenk. Kumrular bile durup seyrediyor.(hoşlarına mı gidiyor--belki başka bir açıdan, bilemiyorum--yan gözle kahve içmekte olan beni de kesiyorlar çünkü--sıfır estetik; hüpür hüpür içişimde--) (Serçeler uçup gittiğinde eski zarafetlerine kavuşuyorlar ama. Neyse... Yeniden)

Açık televizyondan; “Önemli olan senin ne istediğin” diyor reklam. İronik ve acıklı geliyor.(sinemaya gitmek istiyorum; eğer çok merak ediyorsan, reklam) “Parka çok havalı” giren o çok tatlı bebek. O da üzüyor beni. Parktaki diğer bebeklere “Selam bebek” diyormuş. Öyle diyor. (karşık park bomboş) Herşey bir başka; yeni bir anlama taşınır gibi oldu. Eski anlamlarını yavaşça, tek tek terk ediyorlar. Her duyduğumu, okuduğumu

Nilgün Marmara (1958/ 1987)

(Hüzünlü geliyor--güzel günlermiş--) Fuzuli’nin “Kapısını sabah rüzgârından gayrı” çalanın olmayışı:(O ünlü gazeli) O da; bambaşka;Avantaj gibi algılıyorum şimdi. İyi bir şeymiş gibi.Yeni halimle. İyi ki yok “çalan” Riskli çünkü. (Kafamın “tehlikeli işler” rafında--gelmesin kimse--/“Ne açar kimse kapım bâd-ı sabâdan gayrı”--aslî)

“Hiroshima Sevgilim 1959”

Hızlı hızlı “bir mücrim gibi” gittiğim marketten, soygun yapmış gibi de telaşla, gergin gergin dönerken.Ana caddeye sapan köşeden aksırarak aniden karşıma çıkan o genç kız. Bir ejderha; alevli nefesiyle çıksa bu derece rahatsız edici gelmezdi. (altı üstü bir yanık, merhem sürersin üçbeş günde geçer) Maskem vardı bereket.(en uyduruğundan, dantelimsi)

Bu “ev” günleri için bir alıntı; “...İnsan hiçbir zaman “ev”e ulaşamaz, ama yakınlıkların, ilgilerin yolları kestiğinde, bütün dünya “ev”gibi olur” (Herman

Hesse’nin bir kitabından) (Öylesi olmadı ama işte; nasip olmadı; tersi oldu: “ev” bütün dünyamız)

“Birden iki, ikiden üç, üçten onbinler varolur...” Lao Tzu’nun,Taoizm’in ünlü cümlesi: O cümle de, yamuk bir şekilde bu hızlı, korkunç/ lanetli yayılmaya gönderir oldu zihnimi. Bugünlerde... Bir, iki üç; derken onbin... Aynı o şekil oldu...(aslînda; “bir”den; “yani Tao’dan” ikinin: yani: “ying” ve “yang”ın, oradan üçe, oradan da... herşey’e... onu diyor o)

Yanlı algılama olsa da; yine de, çözümün de; (ilacın/ aşının) aynı biçimde, bir’den; ikiye, iki’den üçe, oradan, aynı “o büyük hızla” onbinlere ulaşması dileği ile...

Carel Fabritius 1622-1654

“Honoré de Balzac’ın Portresi”
Louis Boulanger 1806-1867

Bütün bilgiler, kendini arındırma öğretilerinin temel metinleri “yalnızlık”ı övmüşlerdir. Kendini olgunlaştırmak için yalnız kalmayı, inziva’yı... falan filan... Tamam, ama Balzac’ın şu cümlesini de eklemek lazım: “Yalnızlık iyidir, fakat “yalnızlığın iyi olduğunu” söyleyebileceğiniz birine ihtiyacınız vardır” Benim işim kolay; ben buradan söylemiş oldum...

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu, “eve girsenez de/ biraz sonra çıkabilir” olduğunuz günler diliyorum...

ÖZER AYDOĞAN

Tribal ÇANKAYA CENGİZ ÜSTÜN

Haftalık Mizah Dergisi | 8 NİSAN 2020 | Sayı: 658
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Şehit Muhtar Mah. Nane Sok. No: 12/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL:0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 120 Euro. Uzakdoğu 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

DIŞARI TEKİNSİZDİR. BİZİMKİNDE DE VİRÜSLE YÜZLEŞME, KOZ PAYLAŞMA
HESAAABI ADRENALİNLİ BABAYİĞİT Bİ HAL VARDIR

